


KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY


Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Teorie mediów		15.0.0172	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Filmu i Mediów			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Zarządzanie instytucjami artystycznymi	forma	stacjonarne
		moduł specjalnościowy	menedżerska
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Paweł Sitkiewicz, profesor uczelni			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		4	
Konwersatorium		Semestr 1:	
Sposób realizacji zajęć		60 godzin - uczestnictwo w zajęciach;	
zajęcia on-line, zajęcia w sali dydaktycznej		20 godzin - samodzielna lektura literatury przedmiotu;	
Liczba godzin		20 godzin - przygotowanie do egzaminu i egzamin.	
Konwersatorium: 30 godz.		Razem: 100 godzin = 4 ECTS.	
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
- fakultatywny (do wyboru) - obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Wykład konwersatoryjny - Wykład z prezentacją multimedialną		Sposób zaliczenia	
		Egzamin	
		Formy zaliczenia	
		egzamin pisemny (dłuższa wypowiedź pisemna / rozwiązanie problemu)	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na podstawie:	
		<ul style="list-style-type: none"> • czynnego udziału w zajęciach – 30%, • egzaminu pisemnego – 70%. 	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	egzamin	wypowiedzi studentów w konwersatoryjnej części wykładu
	Wiedza	
K_W01	+	+
K_W02	+	+
K_W03	+	+
	Umiejętności	
K_U03	+	+
K_U04		+
	Kompetencje społeczne	
K_K01		+
K_K06	+	+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Wybór specjalności menedżerskiej. W uzasadnionych przypadkach prowadzący może postanowić inaczej.

B. Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Cele kształcenia

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami mediów i komunikacji, uwarunkowaniami mediów (społecznymi, gospodarczymi, politycznymi) oraz systemami medialnymi.

Treści programowe

Teoria mediów i komunikowania w kontekście nauk społecznych i humanistycznych. Teoria mediów w Polsce. Teoria mediów na świecie. Metodologia badań medioznawczych. Stare i nowe media. Media masowe i powszechne. Gatunki medialne. Doktryny medialne i systemy medialne w Polsce i na świecie. Komunikacja medialna: główne koncepcje. Konwergencja mediów: główne koncepcje. Komunikowanie masowe i globalne a kultura. Język nowych mediów. Społeczne i polityczne uwarunkowania mediów w świetle wybranych teorii medioznawczych. Media a rozwój społeczno-gospodarczy i kulturowy. Oddziaływanie mediów. Rola edukacji medialnej. Ideologia w mediach: filmy propagandowe, wiadomości telewizyjne. Nowe metafory medialne (np. społeczeństwo Sieci, społeczeństwo ekranów). Kultura partycypacji, interaktywność i interakcyjność nowych mediów, projekty społecznościowe, problem własności intelektualnej. Kampanie społeczne w mediach. Myśl klasyków medioznawstwa i teorii kultury masowej: W. Benjamina, T. Adorno, M. McLuhana, F. Casetiego i R. Odina, A. Tofflera, H. Jenkinsa, J. Baudrillarda.

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu)

- W. Benjamin, Dzieło sztuki w epoce możliwości jego technicznej reprodukcji, [w:] Estetyka i film, pod red. A. Helman, Warszawa 1972; lub w tegoż, Anioł historii. Eseje, szkice, fragmenty, Poznań 1996.
- T. Adorno, Podsumowanie rozważań na temat przemysłu kulturowego, [w:] tegoż, Sztuka i sztuki. Wybór esejów, przeł. Krzemień-Ojak, Warszawa 1990.
- M. McLuhan, Medium jest przekazem i Przekazniki zimne i gorące, [w:] tegoż, Zrozumieć media, przeł. N. Szczucka, Warszawa 2004; lub z Wyboru tekstów.
- A. Toffler, Trzecia Fala, przeł. E. Woydyło, wyd. 2 [i nast.], Warszawa 1997, rozdział Odmasowienie środków przekazu.
- F. Casetti, R. Odin, Od paleo- do neo-telewizji. W perspektywie semiopragmatyki, przeł. I. Ostaszewska [w:] Po kinie?... Audiowizualność w epoce przekazników elektronicznych, wybór, wprowadzenie i opracowanie A. Gwóźdź, Kraków 1994.
- J. Baudrillard, Precesja symulaków, w: tegoż, Symulakry i symulacja, przeł. S. Królak, Warszawa 2005.
- H. Jenkins, Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, przeł. M. Bernatowicz, M. Filiciak, Warszawa 2007, „Wstęp”, s. 7-28.
- A. Keen, Kult amatora. Jak internet niszczy kulturę, Warszawa 2007, rozdz. 2 i 3.
- M. Filiciak, Media. Wersja beta. Film i telewizja w czasach gier komputerowych i Internetu, Gdańsk 2013; albo M. Filiciak, Nowe media i gry komputerowe, [w:] tegoż, Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Warszawa 2006.
- L. Manovich, Język nowych mediów, Warszawa 2006 (fragmenty).
- A. Nacher, Media lokacyjne. Ukryte życie obrazów, Kraków 2016, rodz. 1.
- P. Levinson, Nowe nowe media, przeł. M. Zawadzka, Kraków 2010, wstęp.

B. Literatura uzupełniająca

- Castells M., Galaktyka Internetu. Refleksje nad Internetem, biznesem i społeczeństwem, przeł. Tomasz Hornowski, Po-źnań 2003.
- Feuer J., Telewizja na żywo: ontologia jako ideologia, [w:] Pejzaże audiowizualne: telewizja, wideo, komputer, red. Andrzej Gwóźdź, Kraków

1997.

- Fiske John Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem, przeł. Aleksandra Gierczak, Wrocław 1999.
- Goban-Klas T., Wartki nurt mediów. Ku nowym formom społecznego życia informacji: pisma z lat 2000-2011, Kraków 2011.
- Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, przeł. Olga i Wojciech Kubiński, Magdalena Kacmajor, Gdańsk 2003.
- Keen A., Kult amatora. Jak Internet niszczy kulturę, tłum. Małgorzata Bernatowicz, Katarzyna Topolska-Gharlani, wprowadzenie Kazimierz Krzysztofek, Warszawa 2007 (fragmenty).
- Lisowska-Magdziarz M., Media powszednie: środki komunikowania masowego i szerokie paradygmaty medialne w życiu codziennym Polaków u progu XXI wieku, Kraków 2008.
- Mattelart A., Mattelart M., Teorie komunikacji. Krótkie wprowadzenie, przeł. Jerzy Miłkowski-Pomorski, Warszawa-Kraków 2001.
- Nierenberg B., Zarządzanie mediami. Ujęcie systemowe, Kraków 2011.
- O'Sullivan et al., Kluczowe pojęcia w komunikowaniu i badaniach kulturowych, przeł. Aleksandra Gierczak-Bujak, Wrocław 2005.
- Thompson J.B., Media i nowoczesność: społeczna teoria mediów, przeł. Izabela Mielnik, Wrocław 2001.

Prowadzący każdorazowo uaktualnia obowiązujący zestaw literatury przedmiotu.

Kierunkowe efekty uczenia się K_W01; K_W02; K_W03 K_U03; K_U04 K_K01; K_K06	Wiedza K_W01; K_W02; K_W03 Student: zna w zaawansowanym stopniu podstawową wiedzę ogólną z zakresu teorii mediów (K_W01); zna w zaawansowanym stopniu podstawowe teorie i metodologie oraz terminologię z zakresu teorii mediów (K_W02); ma wiedzę szczegółową dotyczącą wybranych zagadnień z zakresu teorii mediów, ukierunkowaną na zastosowania praktyczne w działalności menedżerskiej i/lub artystycznej (K_W03). Umiejętności K_U03; K_U04 Student: potrafi komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu teorii mediów (K_U03); potrafi brać udział w debacie dotyczącej mediów oraz sztuki: przedstawiać i oceniać różne stanowiska oraz dyskutować o nich (K_U04). Kompetencje społeczne (postawy) K_K01; K_K06 Student: jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego w działalności menedżerskiej i/lub artystycznej (K_K01); jest gotów do uczestnictwa w życiu artystycznym i kulturalnym jako odbiorca, menedżer i artysta, korzystając z różnych jego form (K_K06); ma świadomość znaczenia dziedzictwa kulturowego regionu, kraju i Europy oraz własnej odpowiedzialności za jego zachowanie (K_K06).
Kontakt pawel.sitkiewicz@ug.edu.pl	